

Thomas og St. Jan, Forslag til Lov om Ændringer i Pensionsloven for Dansk Vestindien og Forslag til Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien.

J. J. Jensen: Idet jeg ganske kan slutte mig til den højtærede Finansministers Udtalelser angaaende de to af Forslagene, maa jeg beklage de Forandringer, der have fundet Sted i Forslag til Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg ikke var saa særlig godt tilfreds med den Affattelse, dette Lovforslag fik her, men den er ikke bleven bedre ved de Forandringer, der ere foretagne i Landstinget. Ihvorvel jeg beklager dette, kan jeg dog ikke sige, at jeg finder det nødvendigt at stemme imod dette Lovforslag, fordi det dog betegner et Fremskridt fra det bestaaende.

Men forinden dette Lovforslag forlader dette Ting, vil jeg gerne have et Tilsagn af den højtærede Finansminister om, at han snarlig vil fremkomme med et Forslag til Lov om Forandringer i Rettergangen og Straffebestemmelserne for Gendarmerikorpset. Som ærede Medlemmer ville se, staar der i § 8, at de for den hidtilværende vestindiske Hærstyrke gældende Rettergangs- og Straffebestemmelser ere anvendelige paa Gendarmerikorpset, indtil anden Ordning træffes ved særlig Lov, og det er denne anden Ordning, jeg gerne vil have Tilsagn om maa fremkomme snarest muligt. Enhver, der har overvejet Forholdene derude, ved, at Rettergangsbestemmelserne for de vestindiske Soldater ere i høj Grad strenge og slet ikke taale nogen Sammenligning med dem, der gælde for Hærordningen herhjemme, og naar vi nu bestræbe os for at faa et bedre Korps, maa vi samtidig bestræbe os for at faa saadanne Rettergangsbestemmelser, at de blive taalelige for de Mænd, der begaa Forseelser. Jeg vil derfor gerne have et Tilsagn af den højtærede Finansminister om, at et saadant Lovforslag maa fremkomme, da der ikke godt kan ændres ved denne Lov.

Berntsen: Uagtet jeg ikke kan erkende, at de Forandringer, de tre her foreliggende Lovforslag ere undergaaede i det andet Ting, just ere Forbedringer, ere de dog af en saa underordnet Betydning, at jeg ikke har taget i Betænkning at tiltræde Udvalgets Indstilling om at vedtage Lovforslagene uforandrede. Ogsaa jeg vil udtale et Ønske om, at disse Forslag maa

være Indledning til en ny Tid for de vestindiske Øer, og at det maa lykkes den højtærede Minister at tilvejebringe andre og bedre Forhold, end der hidtil har været paa Øerne.

Jeg vil, idet jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for Lovforslagenes endelige Vedtagelse, slutte mig til den Henstilling, der blev gjort af den ærede sidste Taler og anmode den højtærede Minister om i en nær Fremtid at træffe Bestemmelser med Hensyn til Ændringer i de for Hærstyrken i Vestindien gældende Straffebestemmelser, thi det er jo Meningen med det Gendarmerikorps, som her oprettes, at man paa de vestindiske Øer skal have en Hærstyrke af en noget anden og bedre Art end den, vi hidtil have kunnet nøjes med derovre.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): I Anledning af den Henstilling, der blev gjort til mig af de to ærede Medlemmer, der sidst havde Ordet, skal jeg udtale, at da jeg forelagde Forslag til Lov om et Gendarmerikorps i Dansk Vestindien eller, rettere sagt, da jeg var med til at udarbejde det, var jeg ked af, at den Bestemmelse, det ærede Medlem omtalte, skulde findes i Loven, men paa den anden Side turde jeg ikke opsætte at fremme dette Lovforslag, indtil man havde udarbejdet ny Regler paa dette Omraade. Det er — selvfølgelig kan jeg sige — min Hensigt, saa snart som det er muligt, at forelægge Forslag til ny Rettergangsregler for Gendarmerikorpset paa de vestindiske Øer.

Jeg takker den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og ogsaa det ærede Medlem for Bjerre (J. J. Jensen) baade for den Tilslutning, de have givet til Lovforslagene i deres nuværende Skikkelse, og for de gode Ønsker for vore dansk-vestindiske Kolonier, de have givet Forslagene med paa Rejsen. Man kan jo ikke sige andet, end at disse Kolonier i mange Aar af mange herhjemme føltes som en Sorg og en Pine, baade fordi Forholdene derovre ikke vare saaledes, at vi havde Grund til paa nogen Maade at være stolte af dem, og fordi de kostede Moderlandet en ganske urimelig Masse Penge. Det er mit faste Haab, at dette Forhold nu væsentlig skal forandres.

Ved de Forslag, der nu om et Øjeblik forhaabentlig blive vedtagne, og som jo slutte sig til hele den Kæde af Love, der allerede foreligge vedtagne i ens-